Влада - Радам !

Голос України

Газета Верховної Ради України

◆ № 75 (575) ◆ Вівторок, 27 квітня 1993 року ◆ Ціна 8 крб.

Пам'яті чорнобильців присвячується

Скорботним набатом у серцях людства відізвалась чорнобильська трагедія. Люди Землі зрозуміли, наскільки небезпечним може бути створений ними мирний атом і якою слабкою є їх захищеність від нього. Сім років минуло від того скорботного дня, але пам'ять людська нічого не забуває.

26 квітня в Києві траурним дзвоном встановлених на пожежній вежі музею «Чорнобиль» дзвонів розпочався мітинг скорботи і пам'яті жертв Чорнобильської катастрофи. Настала хвилина мовчання. Метроном гулко відлічує секунди. У мовчазному строю, ставши на коліна, завмерли співробітники органів внутрішніх справ.

Відкрив мітинг представник Президента в Київській області Іван Капштик.

Перед присутніми виступив Президент України Леонід Кравчук.

Сьогодні, сказав Леонід Кравчук, віддаючи данину загиблим, ми зобов'язані подумати про живих, подбати про них. Зараз на основі нових даних розробляється Національна програма ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС. Посилюється контроль за виконанням усіх рішень Верховної Ради України, прийнятих по Чорнобилю.

Наприкінці мітингу відбулась панахида по загиблих у результаті аварії.

У мітингу взяли участь перший заступник Голови Верховної Ради України Василь Дурдинець, голови постійних комісій парламенту Володимир Яворівський, Ярослав Кондратьєв, віце-прем'єр-міністр Юлій Іоффе, генеральний прокурор країни Віктор Шишкін, представники Президента у Житомирській, Чернігівській областях і місті Києві, керівники МВС і УВС Київської області, працівники Чорнобильської станції, вчені.

Турботою про тих, хто в рокові дні чорнобильської катастрофи ціною власного здоров'я ліквідував її наслідки, пройнята виставка «Чорнобиль. Охорона здоров'я-93», що відкрилася в Українському домі.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

УЧОРА в Маріїнському палаці Надзвичайний і Повноважний Посол Соціалістичної Республіки В'єтнам в Україні Чионг Тунг вручив вірчі грамоти Президентові України Леоніду Кравчуку.

Після урочистої церемонії відбулася бесіда, під час якої Леонід Кравчук і Чионг Тунг обговорили питання розвитку взаємовигідних відносин між Україною та В'єтнамом.

ПИТАННЯ про компенсацію за збитки у зв'язку з економічними санкціями міжнародного співтовариства проти СРЮ порушила Україна в опублікованому в ООН листі міністра закордонних справ республіки Анатолія Зленка на ім'я голови Ради Безпеки. У ньому сформульовано настійне прохання терміново порушити в РБ питання про те, щоб ввести в дію найефективніший міжнародний механізм компенсації за збитки державам, які здійснюють контроль за додержанням санкцій, включаючи Україну. Питання про відшкодування Україні збитків, яких вона зазнала у зв'язку з санкціями, говориться в листі, тісно пов'язане з проблемою захисту економічного суверенітету країни. Сама система заходів проти СРЮ повинна бути більш логічно впорядкованою, а економічний тягар, пов'язаний із забезпеченням їх додержання, повинні на рівній основі нести найбільш розвинені держави — члени ООН.

РОЗПОЧАТА 20 квітня голодовка більше ста учасників ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС, що перебувають зараз на лікуванні у харківських лікарнях, припинена. Ліквідатори вирішили: якщо до десятого травня Президент і Голова Верховної Ради України не виконають їхніх вимог, то вони продовжать голодовку з 10 травня.

Парламентські слухання

РАЗ—РАКЕТА, ДВА—РАКЕТА, ТРИ...—МІЛЬЯРДИ

З одного боку, західні політологи й політики визнають, що наявність на території держави ядерної зброї — це серйозний фактор стримування агресії проти неї із застосуванням навіть звичайної зброї. З другого — світ прагне ядерного роззброєння. Україні — як новій державі — притаманне і те, і те. Але є серйозні проблеми. Як їх розв'язати, пропонують 162 народних депутати у своїй заяві щодо ядерного статусу України. Кількість підписів свідчить — до порядку денного сесії розгляд цього питання має потрапити...

Закриті парламентські слухання членів спеціальної депутатської групи, створеної за рішенням Президії ВР, для опрацювання питань, зв'язаних з ратифікацією Договору СТАРТ-1 та здобуттям Україною без'ядерного статусу, щодо науково-технічних аспектів проблеми залишили стільки ж питань, скільки було й відповідей. Бо відповіді були неоднозначні і невичерпні. Тож вказана комісія й продовжить слухання щодо науково-технічних аспектів, до яких додадуться ще й економічні, екологічні, соціальні аспекти.

Але, як заявив журналістам 23 квітня голова комісії міністр охорони навколишнього середовища Ю. Костенко, деякі дані все-таки є. Наприклад, на знищення тільки компонентів ядерних боєголовок (що пропонують деякі експерти) потрібно від 1 до 2 мільярдів доларів США, а якщо знищувати й шахтні пускові установки (як цього вимагає СТАРТ-1), то 3 мільярди. Є й інші дані — 6—8 мільярдів доларів. Стало відомо й про те, що Україна, беручи до уваги її науково-технічний і промисловий потенціал, зможе створити повний ядерний цикл (роз-

(Закінчення на 2-й стор.).

РЕФЕРЕНДУМ ВІДБУВСЯ:

НОВІ МОЖЛИВОСТІ ЧИ НОВІ ЧВАРИ

62 відсотки громадян Росії взяли участь у референдумі 25 квітня. За попередніми даними, більшість учасників референдуму підтримала Президента Росії Б. Єльцина та здійснювану ним політику реформ.

На думку віце-прем'єра Росії С. Шахрая, після проведеного голосування відкриваються нові можливості для подолання економічної й політичної кризи в державі.

Перемога?

Поки що рано говорити про точні результати референдуму на всій території Росії, але показники по окремих регіонах і областях дають змогу попередньо зробити деякі висновки.

По-перше, як і чекалося, Борис Єльцин одержав вотум довір'я народу. Його опоненти в останні дні кампанії витягли на світ козирні карти, котрі, як їм здавалося, могли зробити свою гру. Цими козирями були цитати з самого Єльцина з обіцянками стабілізації в кінці 92-го року, зміцнення позицій рубля... Але лихо ідеологів з низового партосередку, які

(Закінчення на 2-й стор.).

НЕ ПРОХАЧАМИ СТАНУТЬ ВЕТЕРАНИ

Прем'єр-міністр Леонід Кучма прийняв групу представників Ради організації ветеранів України.

У ході розмови було порушено ряд питань, пов'язаних із соціальним захистом учасників війни і сімей загиблих воїнів, створенням сприятливих умов для діяльності ветеранських організацій, підготовкою до розгляду у Верховній Раді розробленого Кабінетом міністрів проекту Закону про статус ветеранів.

Леонід Кучма запевнив, що уряд доручить відповідним відомствам уважно розглянути потреби ветеранів і по можливості вжити заходів до їх задоволення.

У зустрічі з Прем'єр-міністром взяли участь і виступили керівники ветеранських організацій Іван Герасимов, Федір Іщенко, Володимир Шаригін, Андрій Шульга.

У постійних комісіях

Від кого залежний незалежний університет?

23 квітня у конференц-залі Києво-Могилянської академії відбулося засідання постійної Комісії Верховної Ради з питань освіти і науки.

Розмова ця мало нагадувала бесіду колег. Далися взнаки, напевне, «критичні сигнали про стан справ у Києво-Могилянській академії», які останнім часом почасти надходили на адресу комісії: непрофесійний добір кадрів, порушення фінансової дисципліни, декларативність, прожектерство тощо. Спочатку в ролі «першокурсника на сесії» виступив сам ректор В'ячеслав Брюховецький. У присутності своїх студентів — членів Вченої ради — він бездоганно впорався із завданням, спростувавши чутки про негаразди в Києво-Могилянській академії. В університеті нині на трьох факультетах навчаються 227 студентів. Із 123 викладачів — 33 відсотки мають ступінь докторів наук, 40,5 — кандидатів. Протягом навчального року студенти мали можливість слухати лекції таких знаних у світі професорів, як Ю. Шевельов, Д. Мейс, Р. Морозюк, О. Гавриліщин... Що ж до викладачів із зарубіжжя, сказав В. Брюховецький, то сьогодні проблема не в тому, як їх залучити до співпраці, а як їм відмовити.

Однак народних депутатів цікавило, чому за такого благополучного стану справ університет і досі не пройшов акредитації. Відповідь була однозначною: оскільки Києво-Могилянська академія — міжнародний вуз, незалежний від Міністерства освіти України, то питання його міжнародного визнання розглядатиме в травні рада експертів ЮНЕСКО. Вже для цього запрошено 35 фахівців.

До визначення «незалежний університет» Комісія з питань освіти і науки також має деякі претензії. У проекті рішення, заготовленому заздалегідь, зокрема, констатується: «...безпідставно декларується незалежність університету від суспільних інституцій...» Тепер уже в ролі «екзаменаційної комісії» виступила Києво-Могилянська академія. Її Вчена рада зажадала від парламентської комісії аргументів, попереджаючи, що інакше змушена буде апелювати до преси.

Як доказ залежності «незалежного університету» наводилося, зокрема, те, що в минулому році з державного бюджету університетові виділено 250 мільйонів карбованців, а на нинішній він попросив у держави ще 300 мільйонів. Про яку ж незалежність, мовляв, йдеться?

Безперечно, відродженому університету можна багато в чому, і справедливо, дорікнути. Як і народним депутатам. Бо через обставини, що склалися, незалежність університету, як і незалежність нашої держави, на жаль, більше декларація, ніж реалія.

Зрештою, і Комісія Верховної Ради, і Вчена рада Києво-Могилянської академії дійшли згоди: університет потребує допомоги. У зміцненні матеріально-технічної бази, створенні нормативної бази, підготовці до акредитації, поверненні із запасників колекцій, які колись академії належали...

Парламентська комісія має намір повернутися до розгляду цих питань у жовтні нинішнього року.

Катерина КІНДРАСЬ.

РАЗ—РАКЕТА, ДВА—РАКЕТА, ТРИ...—МІЛЬЯРДИ

(Закінчення. Початок на 1-й стор.).

робка — виготовлення — експлуатація), але для цього потрібно буде десь понад 40 мільярдів доларів. Тому, можливо, й проголосила Україна про свій без'ядерний статус у майбутньому.

Проголосила першою в історії людства. Першою й зробила кроки до реалізації задуму — майже рік тому позбулася тактичної ядерної зброї. Світ це сприйняв. Та виникла проблема в іншому — як сприйняв? На жаль, чомусь як належне. Як те, що Україна повинна зробити, забуваючи, що наша держава нікому нічого в цьому плані не винна. Ігноруючи те, що економіка України після розвалу СРСР перебуває в кризі, а отже, вільних мільярдів доларів нема навіть на виплату своєї частки союзних боргів Заходові, на найнеобхідніше: ліки, енергоносії, продовольство тощо. На Україну почали елементарно тиснути й звинувачувати в невиконанні зобов'язань.

Тому й запропонували 162 народних депутати України визнати її ядерною державою, такою, якою вона є згідно зі статтею 12 Угоди про СНД, статтею 1 Лісабонського протоколу, який визнав нашу державу рівноправною учасницею ядерного роззброєння та Віденською конвенцією про правонаступництво. «У зв'язку з цим вважаємо, що Верховна Рада України найближчим часом повинна підтвердити своє право власності на ядерну зброю, що знаходиться на її території, прийнявши з цього приводу відповідну постанову»,— говориться в заяві.

Без цього, на думку депутатів, парламент не зможе приступати до остаточного розгляду СТАРТу-1, бо через недостатню поінформованість усім може здатися, що Україна збирається ліквідовувати не свою ядерну зброю. «Спроби деяких держав примусили Україну негайно ратифікувати Договір СНО-1, Договір про нерозповсюдження ядерної зброї та Лісабонський протокол і відмовитися від статусу держави, яка де-факто і де-юре є власником ядерної зброї, з точки зору міжнародного права є неприпустимими»,— сказано в заяві.

Володимир СКАЧКО.

У партіях та рухах

СТВОРЕНО ТРУДОВИЙ КОНГРЕС УКРАЇНИ

Хто сьогодні тільки не говорить, не кричить, не вимагає соціального захисту людей непрацездатних, багатодітних, малозабезпечених? І народні депутати, і представники різних партій не втомлюються повторювати слова про необхідність посилення соціального захисту пенсіонерів, дітей, інвалідів. Але виробництво падає і можливості держави здійснити ті побажання відповідно зменшуються. А ділити пиріг, який меншає та ще й так, щоб чиясь частка зростала, — ніхто ще в цьому світі не навчився.

Трудовий Конгрес України, перший з'їзд якого відбувся у Києві минулої суботи, проголошує інший принцип: всіляко підтримати працюючу людину — робітника, підприємця, бізнесмена — кожного, хто чесною працею сприяє пожвавленню виробництва. Бо саме завдяки цьому суспільство матиме можливість підтримати невиробничу сферу і непрацездатне населення. Ідея, як бачите, проста: поставити коня попереду, а не позаду воза, хай вибачать читачі за дещо грубе порівняння. Але воно ясно показує, що в основу діяльності Трудовий Конгрес України закладає здоровий глузд.

Мета ТКУ — формування економічно збалансованої політики, яка забезпечить реальну ринкову трансформацію економіки, розвиток різних форм власності, опору на всі верстви населення, які живуть на трудові доходи, органічне поєднання інтересів праці і капіталу. Винятково важливою фігурою в суспільстві Трудовий Конгрес України вважає працюючого власника — робітника, власника акцій підприємства, підприємця, банкіра — всіх, хто ставить за мету розбудову економіки. ТКУ бачить Україну незалежною, правовою і соціально відповідальною перед усіма верствами населення державою.

На першому, установчому з'їзді ТКУ, делегати якого представляли 24 області, Республіку Крим та місто Київ, було прийнято декларацію, статут, програмні принципи, обрано координаторів, політраду та секретаря виконкому партії Трудовий Конгрес України. До цих органів увійшли народні депутати України Анатолій Матвієнко, Анатолій Толстоухов, академік Костянтин Ситник, президент Спілки малих підприємств Юрій Єханурів, професори Анатолій Гальчинський та Юрій Мальчин, голова ЦК профспілки медпрацівників України Микола Лук'янов, інші відомі люди.

Тепер, згідно з рішеннями з'їзду, настає етап створення обласних, районних, первинних організацій ТКУ, щоб до другого з'їзду, який відбудеться восени, Трудовий Конгрес мав свої структури на місцях. З'їзд прийняв рішення, щоб ТКУ виступив ініціатором акту національного примирення, проведення «круглого столу» всіх політичних сил та інших акцій, спрямованих на досягнення національної злагоди, вироблення єдиної, чіткої економічної політики.

Вл. інформація.

ЗНОВУ ЛИХИЙ ПОПУТАВ?

В опублікованому «Голосом України» 21 квітня 1993 року зверненні депутатської групи «За соціальну справедливість», що об'єднує народних депутатів комуністичної орієнтації (очолює групу Борис Олійник), **приведені в лапках як дослівна цитата з мого виступу на Великій Раді Руху вислови насправді в такому вигляді мені не належать. Жаль, що автори заяви набралися сміливості винести на сторінки солідного видання прийоми полеміки, якими вони постійно послуговувалися в своїй газеті «Товариш».**

В. ЧОРНОВІЛ, голова Народного руху України, народний депутат України.

ПЕРЕМОГА?

(Закінчення. Початок на 1-й стор.).

так нічого в цьому житті і не зрозуміли, в тому, що саме життя не стоїть на місці і куди складніше від примітивних протиставлень «наш» — «ваш», «свій» — «чужий». Народ, підтримавши Єльцина, чудово бачить його недоліки: і часом невмілу гру на почуттях виборців, і невиконання обіцянок. Та більшості населення Росії зрозуміло: без реформ — біда, поворот назад лежить через криваву бойню і громадянську війну, через спроби силою відродити старий Союз, чому чинить опір більшість держав, які здобули незалежність.

Тож, голосуючи за Єльцина, громадяни федерації виступили проти тоталітаризму в більшовицькому його прояві. Не варто перебільшувати ще не підбиті підсумки референдуму, але перший його урок такий: люди хочуть бути у більшості своїй вільними й незалежними, їм набридло ярмо.

По-друге, це ж можна сказати і про високий процент голосів з другого питання, хоч і не подобається громадянам дороженеча та помилки реформаторів.

По-третє. Найнапруженіша ситуація склалася довкола четвертого запитання. Даремно багато аналітиків вважали, що тут гра піде в одні ворота. Ті, хто знає ціну російським депутатам, не могли водночас не скидати з рахунку іншого: поки що складно сказати, хто прийде їм на зміну, і чи не ловитимуть ті ще більшу рибку в каламутній воді. Головним же залишається перший висновок: реакція вкотре не пройшла, і російський народ не в тім'я битий, і не такий він дурний, як його іноді показують.

А ми хіба дурні?

Лілія ГЕОРГІЄВА.

Москва.

ОСВІТЛЕННЯ НЕБА ЯК СУМНІВНИЙ ЗАСІБ САМОСТВЕРДЖЕННЯ

Зі мною, напевно, погодяться всі: салюти та феєрверки — атрибут свят та урочистостей, пов'язаних з подіями суспільно-державного значення. Салюти на честь річниць незалежності нашої держави, пам'ятних історичних дат — зрозумілі і належним чином сприймаються усіма громадянами.

Але ж є ще й купецький шик. Їх степенство Сила Андрійович бажають, щоб віком помні подію у їхньому житті теж відзначалися салютами і феєрверками. Під'їзли вони до будинку — гармата ревнула, виповнилося їм скількись-то років — ілюмінація в небі возсіяла. Так робили малокультурні купці — першонакопичувачі епохи Петра І... І дехто з нинішніх бізнесменів не від того, щоб теж салютувати. Знай, мовляв, наших. Отож деякі комерційні структури влаштовують феєрверки та салюти у багатолюдних місцях нашої столиці та інших міст України.

У минулому році комерційні фірми Києва салютували вісім разів. Сподобалось. В поточному році вже 20 разів повідомляли про своє існування у такий спосіб. Вогняне свято з приводу річниці свого заснування влаштувало, наприклад, споживче товариство «Меркурій». А 30 березня 1993 року воно організувало біля палацу культури «Україна» феєрверк у зв'язку з проведенням концерту-презентації Київського муніципального духового оркестру. Не менш інтелігентні послідовники одразу знайшлися. Отож почин набирає сили.

Слід додати, що більшість подібних урочистих заходів проводиться без відповідного дозволу органів внутрішніх справ та місцевої влади. А це вже порушення нормального ритму життя столиці. Гучні вибухи не тільки порушують тишу у вечірні години, а й викликають справедливе громадське обурення. Я вже не кажу про можливість виникнення пожеж.

Хотів би застерегти всіх, хто порушує громадський порядок в столиці та інших населених пунктах. Використання збройно-піротехнічних засобів без дозволу новоствореної служби — міліції громадської безпеки — є порушенням норм дозвільної системи МВС України. Отже, й діяти ми будемо відповідно до існуючого законодавства.

Отож, шановні бізнесмени, беріть на озброєння кращі благодійні традиції купецтва, а розваги їх степенств навряд чи варто відроджувати.

Валентин НЕДРИГАЙЛО, генерал-лейтенант міліції.

«БАНКРУТСТВО? МИ ПРОТИ...»

Нині проблеми відстаючих господарств, економічно виснажених колгоспів — у центрі уваги. Про це й розмова й нашого кореспондента з представником Президента у Хмельницькій області Євгеном ГУСЕЛЬНИКОВИМ.

— Євгене Яковичу, на сесії парламенту Голова Верховної Ради Іван Плющ, коментуючи виступ одного з депутатів, зіслався на вашу і голови облради думку, висловлену торік: одним із напрямів вирішення проблем агропромислового комплексу є визначення долі так званих «лежачих» колгоспів — аж до їх розпуску...

— В області останнім часом відбулися якісні зміни. На базі колишніх колгоспів створено 246 колективних сільськогосподарських підприємств, 185 спілок селян і селянських господарств, 25 агрофірм та об'єднань, інші нові формування. Причому це не зміна вивісок, а дійсне реформування з паюванням, від якого залежить оплата праці.

Щодо конкретних господарств, про які йшлося, то їхню долю визначали самі члени колективів, виходячи із специфіки кожного. За рішенням загальних зборів відсталі господарства реформовані у певні сільськогосподарські об'єднання на принципово нових економічних засадах, з визначенням майового фонду кожного члена підприємства і належної частки землі.

Наприклад, на землях колишнього колгоспу «Червона зірка» Летичівського району створено спілку фермерів. Їм виділено земельний та майновий пай, у рахунок якого передано частину техніки та інших матеріальних ресурсів. Решта колишніх колгоспників, об'єднавши свої земельні і майнові паї, утворили спілку селян «Зірка» з правом виходу з неї для ведення власного селянського господарства. Крім того, бажаючим громадянам розширено земельні ділянки для особистих підсобних господарства.

Слід відзначити, що члени цих формувань принциповіше підходять до добору складу своїх колективів. При реформуванні колгоспу імені Дзержинського Славутського району, наприклад, в новостворену спілку селянських господарств «Кривинська» не прийняли декого з колишніх колгоспників і вони стали працювати за наймом. У Городоцькому районі в селі Немеринцях 13 фермерів створили спільне об'єднання «Хлібодар», яке очолив В. Синьков. Минулого року об'єднання одержало з гектара понад 47 центнерів зернових, 348 центнерів цукрових буряків, 160 центнерів картоплі, майже по 174 центнери овочів. Урожайність усіх культур значно вища, ніж у місцевому сільськогосподарському підприємстві «Мир». Об'єднання продало державі 370 тонн хліба, 990 тонн цукрових буряків, 36 тонн картоплі, 9 тонн овочів і 5 центнерів вовни.

— З вашої розповіді видно, що всі шукають нових шляхів господарювання. Утворилися різноманітні формування. На які результати ви розраховуєте?

— Зміни на принципово новій основі вже дали свої результати. Перше зрушення — поява на селі нового трудівника, справжнього власника, для якого дисципліна, прагнення до праці — найперші цінності.

З іншого боку, почуття господаря сприяє принциповішому і простішому вирішенню питань заміни бездарних керівників, які не вміють і не бажають працювати згідно з вимогами сьогодення. Така гірка, але справедлива доля спіткала понад 90 керівників сільськогосподарських підприємств. Щодо керівників середньої ланки, то тут теж відбуваються істотні якісні зміни, що позитивно позначається на результатах господарювання.

Скажімо, рік тому головою селянської спілки «Промінь» в Новичах Шепетівського району було обрано В. Швеця. Як результат — минулого року спілка збільшила виробництво сільськогосподарської продукції на 10 процентів проти 1991 року. Продуктивність праці зросла майже на 11 відсотків, урожайність зернових — на 10 центнерів з гектара.

— Відомо, що з 1 січня цього року набрав чинності Закон України «Про банкрутство». Як це позначиться на долі відстаючих господарств?

— За результатами роботи в першому кварталі цього року фінансовий стан відстаючих господарств, враховуючи підвищені ціни на сільськогосподарську продукцію та аванси заготівельних організацій, дещо кращий минулорічного. Але ситуація може різко погіршитися в наступні місяці, бо витрати виробництва значно перевищують виручку від реалізації продукції. І нам не хотілось би, щоб банкрутство спіткало хоча б одне господарство області. З цією метою намічено заходи зміцнення економічного і фінансового стану господарств, стабілізації розвитку всіх галузей виробництва і в першу чергу тваринництва та кормовиробництва. Розуміючи, що вирішальною умовою залишається гарантоване виробництво зерна, цього року намічено збільшити посіви кукурудзи, сої та інших білкових культур.

Одне слово, в теперішніх умовах серед найважливіших завдань вбачаємо пошук ефективних форм господарювання, які б розвивали позитивну мотивацію до праці і забезпечували необхідну результативність в усіх галузях виробництва. А в основі цього процесу завжди повинен бути економічний розрахунок.

І якщо нині, скажімо, у виробництві сільськогосподарської продукції й забезпеченні населення продуктами харчування вирішальними є колективні форми господарювання, то і ми повинні відповідно створювати такі умови, які б сприяли їх удосконаленню і розвитку. А становлення нового повинно більше спиратися на підтримку держави в питаннях матеріального забезпечення, взаєморозрахунків за реалізовану продукцію.

Для колективних і фермерських господарств державі, на наш погляд, слід забезпечити паритетність цін між сільськогосподарською і промисловою продукцією. В цьому відношенні урядом республіки останнім часом дещо зроблено, однак до кінця питання не вирішено. Скажімо, колісний трактор середнього класу раніше дорівнював за вартістю 50-и тоннам зерна, а нині, щоб його купити, треба вже сто тонн зерна... Така ж диспропорція існує між цінами на сільськогосподарську продукцію і мінеральні добрива, отрутохімікати.

З метою стимулювання розвитку новостворених фермерських господарств їх слід, на нашу думку, кредитувати на пільгових умовах не лише для придбання техніки, але і будівництва виробничої бази.

Загалом же питання сільськогосподарського виробництва на нинішньому етапі вимагають виважених підходів, економічних обгрунтувань, уважного ставлення керівних органів усіх рівнів.

Розмову вів Михайло ВАСИЛАШКО.

Фермер

«ОБХОДЖУСЯ БЕЗ КОЛГОСПУ»,—

каже фермер з села Забороль Луцького району Волинської області Олександр МЕЛЬНИЧУК

— Мій батько у власному користуванні мав 11 гектарів землі, дід — 34 гектари. Були в них коні, корови, весь необхідний сільськогосподарський реманент. Усе це вони нажили чесною працею. Під час організації колгоспів єдине їхнє багатство — землю — забрали. І ніхто не подякував. Навпаки — погрожували Сибіром. Так що у спадок від своїх батьків я одержав тільки любов до землі. Більше вони мені нічого не могли дати.

Сьогодні вже маю 30 гектарів землі у власному користуванні. Майже два роки тому став фермером. Про ті муки, які пережив, поки одержав землю, розповідати не буду. Знаю, що нове завжди народжується тяжко. Так воно і з фермерством на нашій Волині. Ніби всі за приватизацію на селі, за те, щоб людина, яка хоче, одержала землю, а коли доходить до діла, то сам собі не будеш радий, що затіяв цю справу.

Але мене сьогодні не це хвилює. Глибоко переконаний, що людина може багато досягнути, як дуже захоче, коли працюзатиме. За отих два роки, ставши фермером, зробив чимало. Посудіть самі. До того місця, де почав розгортати своє господарство, за власні кошти проклав дорогу з твердим покриттям, провів електролінію і водогін. Місце я вибрав на неродючих схилах біля Всеволодівки, які розрівняв. Кожен гектар чорнозему цінуя. Із 30 тільки 15 — рілля. Вже побудував там критий тік, споруджую корівник на 50 голів великої рогатої худоби і овочесховище. Другий поверх корівника — під пташник, де триматиму до 100 курей, планую розвести індиків. Маю 18 голів великої рогатої худоби. Планую закупити для дорощування 40 бичків, бо потрібне м'ясо. Справа в тім, що маю свій ковбасний цех, де виробляю щомісяця 4—5 тонн ковбасних виробів чотирьох найменувань, які реалізовую на луцькому ринку. А є можливість виробляти цих делікатесів до 15 тонн в місяць. Бракує м'яса. Йти просити в місцевого колгоспу — не хочу. Не тому, що відмовлять. Хочу довести, що фермер сьогодні може обійтися без колгоспу.

Торік моя сім'я: дружина, дві дочки і син з невісткою виростили 47 центнерів яловичини і 13 центнерів свинини в забійній вазі. Ми зібрали 300 тонн картоплі, здали на цукрозавод 58 тонн цукрових буряків. Як на мене — це непогано. Крім того, маю три власних автомобілі, три трактори, зерновий комбайн, картоплекопачку, сівалку, плуги, культиватори... Є в моєму господарстві повний набір потрібної сільськогосподарської техніки. І все це я придбав за неповних два роки. Горджуся, що став на ноги, почуваю себе господарем. Знаю, що мені робити сьогодні, завтра, як жити через рік-два. Але признаюся щиро — боюся. Як згадаю про долю господарства батька і діда — спина терпне. Бо де гарантія, що і в мене не заберуть землю, трактори і машини? Невже вся ота праця моєї сім'ї може пропасти? Спочатку, коли я тільки збирався на господарство, з мене кепкували, називали диваком, а сьогодні є такі, що шепчуться за спиною, кажуть: «Он пішов сучасний куркуль...».

Та справа не тільки в мені. Такий сумнів точить душі багатьом фермерам. Є на те причини. Ми ще дуже мало маємо підтримки з боку держави, від місцевих органів влади. Землю ж нам дають найгіршу, зволікають із виділенням. Приватизація на селі — це приватизація на словах. Ніяк не можу зрозуміти, чому фермер не поставлений в рівні умови з колгоспом? Та зробіть же, врешті-решт, однаковий податок на землю! А все інше — моя воля.

Своєю працею я довів, що вмію і можу працювати. А тому прошу ще 35 гектарів землі. Не дають. Переконую з цифрами на руках, що земля мені конче потрібна, що крім зернових хочу вирощувати овочі й фрукти, яких так не вистачає і в селі, і в місті. Переробної промисловості, як такої, на селі немає. А в мене серйозні наміри створити спільне україно-болгарське підприємство з переробки овочів і фруктів. Для цього я вже купив нове обладнання для консервного цеху, в якому зможу виробляти м'ясні й овочеві консерви, салати, фруктову сушку. Живу майбутнім. Мені кажуть, що я багато хочу. А хіба це погано? Маючи власний ковбасний цех, орендую приміщення їдальні, яка належить споживчій кооперації. Підремонтував, привів до порядку... Хочу це приміщення викупити — не дозволяють. Мені воно дуже потрібне: в одному місці ковбасний і консервний цехи, їдальня. Під боком — пожвавлена траса. Людям вигідно. Але дехто цього ніяк не хоче зрозуміти. І сам не гам, і другому не дам. А водночас говоримо про приватизацію.

Стоять у наших селах без діла будинки побуткомбінатів, майже порожні їдальні, магазини, кафе. Нехай не всі, але деякі з них слід продати людям. Щось не пам'ятаю, аби проводились аукціони на Волині продажу саме такого майна. Нехай на селі будуть різні форми власності. Я, наприклад, можу сьогодні повністю обходитись без допомоги колгоспу. Все маю своє. Колгосп для своїх потреб позичає в мене деякі машини. Не бачу в цьому нічого поганого. Живемо на одній землі, треба бути добрими сусідами. Але нехай держава поставить нас у рівні умови. Відразу буде видно, хто є хто. І не треба боятися, що я можу, коли буде на це потреба, брати на роботу робітників. Добре їм платитиму, матиму свій страховий фонд. Я вже запланував будівництво чотириквартирного житлового будинку, їдальні, здійснюю меліорацію, розчищаю місце для ставків, у яких вирощуватиму рибу. Звісно, мені будуть потрібні робочі руки. Хочу сам добре жити й іншим дати таку можливість.

Усе-таки страх не покидає мене... Та гріє душу надія: українській землі потрібний господар. То дай, Боже, йому витримки, терпіння і щасливої долі.

Підготував Богдан БЕРЕКЕТА.

Фотомонтаж Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Продиктовано в номер

ЙОМУ НАБРИДЛО ЖИТИ!

23 квітня пізно ввечері у Донецьку, у власній квартирі, покінчив життя самогубством власкор «Комсомольской правды» по Харківській, Луганській та Донецькій областях В. Косяк. Йому було 38 років. Що призвело до такого кроку глибоко віруючу людину — поки що не відомо.

ВБИТО СТУДЕНТА

Студенти Харківського аграрного університету залишили аудиторії й оголосили страйк. Причина — вбивство у гуртожитку студента Сергія Скупка. Це вже другий подібний випадок. Університет підтримала студентська спілка Харківщини.

Наголосили: якщо найближчим часом міліція і місцева влада не наведе лад у гуртожитках, студенти вдадуться до загальноміського страйку.

Як повідомив перший заступник начальника УВС області В. Мельников, інцидент у гуртожитку № 5 виник через те, що група студентів-вірмен влаштувала гучну дискотеку далеко за північ. Розбиратися з ними пішов голова студради гуртожитку С. Скупко, а через півгодини його знайшли мертвим. Міліція прибула на місце пригоди аж через дві години. Нині у студмістечку створюється пост міліції, патрулюють наряди «Беркута». Затримано одного підозрюваного.

УКРАЇНСЬКИЙ ФЛОТ ПОПОВНЮЄТЬСЯ

24 квітня екіпаж великого протичовнового корабля «Способный» під командуванням капітана третього рангу Сергія Єлісеєва склав присягу на вірність народові України і звернувся до Президента України Л. Кравчука і МО України з проханням узяти корабель під юрисдикцію України. Корабель «Способный» входив до складу Тихоокеанського флоту і перебував у Севастополі на капітальному ремонті. У зверненні екіпажу до Президента і МО України говориться, що офіцери корабля вважають себе громадянами України: «Майже у кожного з нас тут, у Севастополі, мешкають рідні, сім'ї.

А тому екіпаж зробив свій вибір... Ми бажаємо принести користь Українській державі, маючи достатньо досвіду і знань». Того ж дня екіпаж танкера «Єльня» допоміжного флоту ЧФ також присягнув Україні і направив ідентичне звернення Президентові і МО України. На танкері «Єльня» і великому протичовновому кораблі «Способный» піднято українські державні прапори.

Командування ВМС України заперечує будь-які твердження про тиск на членів екіпажу. Одночасно стало відомо про чергові порушення Ялтинської угоди з боку Росії: МО РФ присвоїло великій групі офіцерів — громадян України — чергові військові звання та російські нагороди без погодження з МО України.

У КИЄВІ «НЕ ЖУРИСЬ»

Ото якщо хочете дізнатися, що на вас чекає в разі спроб одержати свою частку золота Полуботка, то сьогодні й починайте. Бо тільки 27—29 квітня в Києві на запрошення банку «Відродження» гастролює з виставою «Золота лихоманка», або Таємничі пригоди шукачів скарбу гетьмана Полуботка» львівський естрадний (кабаретовий) театр «Не журись». Буде все: і мафіозі, і КДБ, і пісні, і танці, і гумор. Організатори гастролей, театр «Академія», компанія «Баркон» та банк «Україна», до речі, зробили все, щоб у разі коли скарбів ви не дістанете, то хоч на квитки не дуже витратитеся.

Тож не баріться. Де колишній Жовтневий палац у Києві, ви, певно, знаєте, а козацька чайка вже похитується на хвилях.

КАПІТАЛ ПЛЮС ІДЕЯ. ВИЙШЛА СПІЛКА

Партійне життя

Хоча у прес-релізі, розданому журналістам на презентації Спілки солідарності та соціальної справедливості, зазначено, що нова громадська організація створена за ініціативою групи підприємців, громадських і культурних діячів України, доконче відомо інше. А саме: ідея народження Спілки належить відомому підприємцю Едуарду Лашутіну. Тому, хто уважно стежить за українською пресою, ім'я це відоме. Едуард Лашутін близько 20 років тому виїхав до Австрії, де заснував своє підприємство «Едла». В Україну він повернувся не тільки із капіталом, який сміливо інвестував в економіку України, а й з ідеями побудови справедливого суспільства, перебудови занедбаного господарства, особливими поглядами на політику. А головна його мета — солідарність і партнерство різних соціальних угруповань і прошарків.

Едуард Іванович створив в Україні концерн «Едланд», підприємства якого є у багатьох областях країни. Саме там він і вирішив поставити експеримент: робітники стали співвласниками фабрик і заводів. І ці підприємства — процвітають. Люди — теж. Все справедливо. Але тільки в одному окремо взятому концерні. Правда, Е. Лашутін надав 100 мільйонів карбованців на будівництво пологового будинку у Старокостянтинові Хмельницької області. Це його батьківщина. І люди оцінили благодійний жест земляка.

До речі, саме у тих областях, де розташовані підприємства «Едланду», найбільше прибічників Спілки. Чому? Люди бачать, що нові політики слів на вітер не кидають, а кожну обіцянку звіряють зі своїми можливостями.

Організатори Спілки не приховують, що згодом, коли вона набере ваги у суспільстві, а ідеї оволодіють масами, ця громадська організація перетвориться в Українську партію солідарності та соціальної справедливості. Вже зараз організаційний комітет Спілки проголосив, що вона виступатиме за мир і громадянську злагоду, за конструктивний діалог всіх суспільних сил в поєднанні інтересів різних соціальних угруповань без утискування будь-кого.

Мабуть, такі програмні принципи є у багатьох політичних рухів, а у нової Спілки вони підкріплені потужним капіталом. А це вже вагома заявка на впливовість у нашій незаможній державі.

Сергій ЯРЕМЧУК.

80 ТИСЯЧ ПОСЛУГ І ВСІ — БЕЗПЛАТНІ

Такі лише попередні підсумки роботи служби соціального захисту малозабезпечених, що діє при виконкомі Київської районної Ради Сімферополя. Безкоштовне гаряче харчування, прибирання квартир, придбання ліків та промислових товарів, завезення дров та вугілля — далеко не повний перелік складових програми «Турбота», покликаної хоч трохи полегшити життя найбільш незахищених жителів району.

Тут створено спеціальний благодійний фонд, що дало змогу за рахунок добровільних внесків підприємств та комерційних структур залучити для допомоги малозабезпеченим додаткові кошти. Зокрема — на ремонт квартир та приватних будинків інвалідам та самотнім престарілим, які про таку допомогу донедавна могли хіба що мріяти. Для них також організовано підвезення додому продуктових замовлень за поміркованими цінами.

Проте віднайти кошти нині недостатньо. Голова районної комісії з соціального захисту С. Наливайченко переконана, що не менш важливо — раціонально ці кошти використати. Не на гучний рекламний захід, як це подекуди робиться, а, приміром, спромогтися придбати недорогі дефіцитні товари першої необхідності, організувати безплатне харчування так, щоб на ту ж суму допомогти якомога більшій кількості людей.

Усе це — робота співробітників служби, зарплата яких, до речі, мізерна. А обов'язків вистачає: самих лише пенсіонерів у районі проживає чи не найбільше у місті.

— Труднощі, з якими доводиться нам стикатися при втіленні «Турботи», можна перераховувати до безкінця, — говорить голова районної Ради А. Єфименко.— Проте минулого року і за перші місяці цього нам вдалося зробити майже все з того, що запланували. Службу соціального захисту будемо розширювати. Це дасть змогу охопити нашою програмою на чверть більше малозабезпечених, кількість яких у цей складний час, на жаль, зростає.

Тимофій ПРОКОПЕНКО.
Сімферополь.

РАДІВЦІ ПІДУТЬ У КОМІРНЕ

Реалії

Свого часу, коли Тернопільський обком партії споруджував нове приміщення для видавництва «Збруч», кількість робочих кабінетів планувалася з урахуванням розташування там разом з партійним «Вільним життям» і обласної молодіжної газети «Ровесник».

Після ГКЧП обласна Рада не націоналізувала кабінети «Вільного життя», а тільки трохи потіснила вільножиттівців, аби розмістити свою газету «Свобода». А незадовго до цих подій за рішенням сесій трьох Рад — Івано-Франківської, Львівської та Тернопільської — «Ровесник» став їхнім спільним органом під новою назвою «Західна Україна». Донедавна «Збруч», «Свобода», «Західна Україна» і перефарбоване «Вільне життя» мирно співіснували. І раптом, наче грім серед ясного неба: «Збруч» передав на баланс «Вільного життя» разом із займаними 26 кабінетами ще 17, у яких розташовувалися радівські газети. Вільножиттівці одразу заходилися виселяти своїх сусідів і колег через арбітражний суд.

Місцеві органи влади зажадали від директора видавництва «Збруч» товариша Куневича пояснень. Той все переадресував на Київ, мовляв, таке розпорядження видав ще 26 грудня 1991 року Держкомпреси України за № 20—412.

Отже, тернопільським журналістам-демократам тепер доведеться переселятися до дядька у комірне, хоч, як на мене, правова база на боці «Західної України». Та поки правовики сперечаються, «Збруч» у порядку оренди заселяють комерційні структури. Тепер він більше схожий на торговий дім, ніж на Будинок преси. І це вже не соціалізм, не капіталізм, а державне головотяпство.

Михайло ВАСИЛАШКО.

ЧАРІВНІ ЗВУКИ ДЗВОНІВ

Фестивалі

«Благовіст Волині» — під такою назвою вже вдруге відбувся фестиваль дзвонарів на території Луцького замку. Саме тут, на Владичній вежі, чи не вперше в Україні спорудили музичну дзвіницю на 50 дзвонів та дзвіночків. Найменший — діаметром кілька сантиметрів, найбільший — вагою 428 кілограмів. Найдавніший дзвін датується 1639 роком, а останнього відлили в 1939-му. Серед цієї дивовижної колекції є дзвін, який відлив у 1930 році майстер Володимир Магас на першій і єдиній фабриці дзвонів у Станіславі. Це — чудовий витвір художнього лиття, на фризах якого фігурки ангелів.

Чотирнадцять волинян-дзвонарів, учасників фестивалю, дзвонили в історичні і сучасні, виготовлені на Ново-Волинському виробничому об'єднанні «Оснащення», дзвони. Живе, не вмирає дзвоноливарне ремесло на Волині. Про це калатали «Урочистий», «Буденний», «Ростовський», «Волинський», «Красний» та інші дзвони.

Богдан БЕРЕКЕТА.
Волинська область.

Добра вість

З «ОБОРОНКИ» В НАСТУП

Кіровоградщина — єдина в Україні область, яка, незважаючи на загальний спад в економіці, не лише не зменшила, а навіть збільшила випуск непродовольчих товарів у минулому році. Зростання зафіксовано і у звітах за перший квартал 1993 року. Як сказав перший заступник глави облдержадміністрації Едуард Рейзвіх, це сталося завдяки перепрофілюванню багатьох підприємств, які раніше працювали на оборонний комплекс. Олександрійський завод «Автоштамп» почав виготовляти устаткування для переробки сільгосппродукції, Кіровоградська швейна фабрика — замінила виробництво хімзахисних костюмів на випуск цивільного одягу, майже наполовину збільшили номенклатуру невійськової продукції світловодський «Олімп», кіровоградський «Радій» та інші.

Микола ВОЛОК.
Кіровоградська область.

Коротко

ЕФІР ЧИ ВАКУУМ?

В Інституті журналістики КДУ відбувся «круглий стіл» на тему «Телерадіоосвіта: сучасне й майбутнє аудіовізуальної комунікації».

А справи у цій галузі таки невеселі: нема єдиної національної політики, хоч вже є не лише державні, а й комерційні телерадіомовні структури; нема єдиного закладу, де готують кадри фахівців, а деяких фахівців... взагалі ніде не готують! Серед них — кліпмейкери, відеомонтажери, майстри комп'ютерної графіки та електронних ефектів, монтажниці, адміністратори.

Учасники «круглого столу» виробили ряд рекомендацій з цього приводу.

Вл. інф.

ДОПОМОЖЕМО ІТАЛІЙЦЯМ

Нещодавно група українських підприємців та науковців повернулася з Італії. Вони навчались там в Інституті професійної підготовки «Лощіо» (Рим), побували на підприємствах, готували грунт для виробничих і наукових контактів. А база для цього є: приміром, співробітники Міжнародного інституту соціоніки (Київ) вже мають наукові розробки з питань менталітету італійського народу. Безперечно, італійцям буде цікаво, якими їх бачимо ми крізь призму нашої науки.

До речі, група мала аудієнцію з папою Іоанном Павлом II і отримала від нього Апостольське благословення.

Сергій МАЛАШОК.
Київ.

Зігфрід МЬОЗЛЯЙН: «БАВАРІЯ—ОХОРОНЕЦЬ ФЕДЕРАЛІЗМУ»

Наші зв'язки

Доктор Зігфрід Мьозляйн — уже вісім років заступник президента Баварського ландтагу від Християнсько-соціальної спілки (ХСС). У ландтазі Баварії, традиція якого сягає XIV століття, соціальні християни — більшість: 127 з 204 місць. (Ще 57 місць належать соціал-демократам, 13 — «зеленим», 7 — вільним демократам, словом, майже повний традиційно німецький політичний спектр). Однак на зустріч з лідерами українських політичних партій доктор Мьозляйн прийшов разом з лідером соціал-демократичної опозиції доктором Отто Шуманом — щоб колеги познайомилися з різними точками зору. Вони й справді різні. Соціальні християни — за те, щоб держава в першу чергу створювала найоптимальніші умови для розвитку всіх людей. Соціал-демократи — за те, щоб приватна власність несла соціальне навантаження, а держава активніше використовувала свої інститути для захисту інтересів громадян. Однак обидва лідери — поза політикою друзі, крім того, свою Баварію хочуть бачити вільною демократичною заможною країною, доброю сусідкою всім іншим.

Про це й розмова з доктором З. Мьозляйном.

— Між Баварією та Україною сьогодні досить гарні відносини. Як баварський ландтаг впливає на їх встановлення, поглиблення і розвиток?

— Тим, що ми, члени парламенту, відвідуємо Україну, приймаємо наших колег з українського парламенту і в такий спосіб порушуємо і розв'язуємо проблеми.

— Відомо, що в липні цього року представники баварського керівництва знову збираються в Україну. Що це за делегація і яка її мета?

— Це буде делегація Комітету з питань Європи. Вона відвідує не тільки країни Західної Європи, а й східноєвропейські держави. Адже Європа не закінчується на Сході кордонами Польщі, Чехії чи Словаччини, вона простягається до Уралу. Цей візит — ще один внесок у розвиток українсько-баварських відносин.

— Як би ви коротко змалювали обличчя своєї країни?

— Баварія відзначається дуже давніми традиціями як земля, що має одну з найстаріших Конституцій. Баварці завжди були самосвідомим народом, але бачили себе не в ізоляції, а в готовності до доброго сусідства народів.

— Дещо провокаційне запитання: що мало б статися в Німеччині, щоб Баварія все-таки вийшла з федерації?

— Баварія не вийде з Федеративної Республіки Німеччини, а залишиться найміцнішою опорою німецького федералізму і завжди наполягатиме на тому, що ФРН — не самоціль, а засіб для збереження єдності у Федерації. Баварія завжди буде охоронцем саме такого федералізму. На мій погляд, тим, чим є Баварія у ФРН, Україна може стати серед держав СНД.

— Ваші побажання українському парламентові, українцям, читачам «Голосу України»?

— Щоб ви змогли якомога швидше втілити в життя демократичний порядок. Щоб якнайшвидше відчули економічне піднесення, яке стало б підвалиною для існування стабільного уряду.

Запитував **Володимир СКАЧКО.**
Київ — Клостер Банц — Київ.

Передовий досвід

АЛЛО, ПРЕЗИДЕНТ СЛУХАЄ!

Виступаючи нещодавно у Познані, Президент Польщі Л. Валенса закликав співвітчизників до плідної праці в ім'я розвитку країни. Кожний, у кого є конкретні пропозиції, що можуть бути корисними справі, має можливість особисто зателефонувати Президентові. Сам Л. Валенса назвав номер телефона у Варшаві.

Журналістка з «Газети виборчої» вирішила з'ясувати, чи насправді все так просто, і набрала вказаний номер. Розповідаючи, що з цього вийшло, газета подає запис розмови. Отже, після кількох невдалих спроб удалося-таки з'єднатися. До апарата спочатку підходили співробітники Президента, яким журналістка, до речі, не представлялася. Однак потім трубку взяв Л. Валенса.

Лише тоді кореспондентка назвалася й запитала, чи часто до нього телефонують. Так, відповів Л. Валенса, без упину. Журналістка хотіла продовжити розмову (не щодня ж спілкуєшся з першою особою держави), але Президент попросив не займати телефон, оскільки «цей номер не для політиків, не для журналістів, а для звичайних людей». Пославши взаємні «до відження», абоненти закінчили розмову. Напевне через секунду-другу у Бельведері — палаці, над яким майорить державний прапор Польщі,— вже знімали трубку після чергового дзвінка. Президент тримає слово.

Володимир САВЦОВ.
Варшава.

Експрес-інформація

ГРАНАТНИЙ АРГУМЕНТ

Один з прибічників Президента Чечні Д. Дудаєва кинув гранату в будинок республіканського Міністерства внутрішніх справ, демонструючи в такий спосіб своє ставлення до існуючих структур виконавчої влади Чечні. Внаслідок цієї акції протесту один чоловік загинув і три поранено.

Минулого тижня Д. Дудаєв розпустив парламент і уряд, а також запровадив комендантську годину. Незважаючи на це, парламент Чечні продовжує обговорювати шляхи усунення Президента від влади.

ЄС: МОЖЛИВИЙ НОВИЙ ДОГОВІР

Великобританія може приєднатися до інших країн Європейського Співтовариства, навіть якщо Данія не схвалить Маастрихтської угоди на референдумі в травні. Про це повідомив міністр закордонних справ Великобританії Д. Херд. Він також зазначив, що його країна не виключає підписання ще одного договору про європейський союз.

АТАКИ — ВІДБИТО, ТАНКИ — ПІДБИТО

Атаки вірменських підрозділів на Фізулі та селище Гюлюстан, що в Геранбойському районі Азербайджану, були відбиті силами оборони цієї держави. У ході боїв, як повідомляє агенція «Іпринда-Подія», було підбито два вірменські танки й одну БМП.

ВЗАЄМНІ ПРОПОЗИЦІЇ

Про шляхи допомоги країнам Східної Європи й СНД йшлося на дводенній конференції представників східних і західних держав у Токіо. У її роботі взяли участь офіційні особи зі східноєвропейських країн, у тому числі України, Білорусі, Росії, та семи економічно найрозвинутіших держав світу. Представники Східної Європи закликали до розширення допуску їхніх товарів на західні ринки.

За повідомленнями наших власних кореспондентів та зарубіжних інформагентств.

Власкори повідомляють

Єреван

ПОВЕРТАТИСЯ ДОВЕЛОСЯ ЧЕРЕЗ ПАРИЖ

Сирія висловила готовність безвідплатно і в будь-який зручний час відправити до Вірменії сім тисяч тонн мазуту. Ця та ряд інших домовленостей між Вірменією й Сирією досягнуті в ході офіційного візиту керівника зовнішньополітичного відомства РВ В. Папазяна до Дамаска. Поїздка була приурочена до відкриття в сирійській столиці вірменського посольства. В. Папазян також зустрівся з Президентом, прем'єр-міністром та міністром закордонних справ Сирії. Під час цих зустрічей обговорювалися питання торгово-економічного співробітництва двох країн.

А дорогою на батьківщину міністра закордонних справ РВ чекала неприємна несподіванка з боку турецьких властей. Річ у тім, що В. Папазян фактично став першою «жертвою» заборони на польоти літаків до Вірменії через турецький повітряний простір. Міністр був змушений повертатися до Єревана через Париж.

Ара **МЕЛІКСЕТЯН.**

Ташкент

ПРИВАТИЗАЦІЯ ЖИТЛА: ВСЕТАШКЕНТСЬКЕ СХВАЛЕННЯ

Майже чверть мільйона квартир перейшло до особистої власності громадян у Ташкенті, що становить 98 відсотків колишнього державного житла столиці Узбекистану. Приватизація житла як експеримент здійснюється тільки в Ташкенті.

Указами Президента Узбекистану І. Каримова більш як 100 тисяч чоловік одержали житло в особисту власність безоплатно. Серед них учителі, учасники воєн, інваліди, представники наукової, творчої інтелігенції, медичні працівники. Як повідомив голова Держкомітету приватизації Ш. Гафуров, експеримент у Ташкенті вдався. Тому нинішнього року приватизацію житла буде продовжено у всіх областях республіки.

Зульфія РАСУЛІ.

Коротко

І ЗНОВУ РОСІЯ НЕПРИЧЕТНА!

Близько двадцяти снарядів, якими абхазькі формування обстрілюали Сухумі, розірвалися в житлових кварталах міста. В результаті обстрілу п'ять чоловік загинуло й дев'ятнадцять поранено.

Обстріл міста, як повідомила «Іпринда-Подія», здійснювався зі сторони військової сейсмологічної лабораторії Міністерства оборони Росії, дислокованої в Ешерах.

Архіви

БІЛЬШОВИЦЬКА ДОПОМОГА З ТОГО СВІТУ

Останнім часом з цілком зрозумілих причин постать відомого поета, голови постійної Комісії у закордонних справах Верховної Ради України Дмитра Павличка знову привернула увагу деструктивних сил. Спадкоємці більшовицької партії прагнуть представити сьогодні його як такого, котрий у роки сталінсько-брежнєвського режиму вірно служив комуністичній партії. Правда, при цьому автори подібних писань виявляють повну необізнаність з документальними матеріалами, які вийшли з-під рук високоповажних партійних керівників і дають зовсім іншу характеристику (теж підступну) творчості і діяльності цього поета і громадського діяча. Вони навішують Павличкові страшні на той час ярлики «націоналіста», «члена УПА», «противника соціалізму», «викривача» партноменклатурних манекенів, непримиренного «захисника» української мови, ніби таємного «ненависника» ветеранів Великої Вітчизняної війни (підлий удар в спину, адже його творчість і позиція як секретаря СПУ засвідчують протилежне) і так далі, і так далі.

Сьогодні ефектним способом дискредитації є звинувачення Дмитра Павличка у співпраці з КДБ. А було чи ні?.. Хай виправдовується. Хтось-таки повірить. Цей підступний засіб широко використовується певними силами. Особливо значних «успіхів» досягла Соціалістична партія О. Мороза та її офіційний орган — газета «Товариш».

Ми вирішили допомогти тим невтомним «пошуковцям» і публікуємо документ, котрий випадково потрапив нам на очі під час роботи у Центральному державному архіві громадських об'єднань України (ф. 1, оп. 25, спр. 217, м. 1-9).

Борис КАНЦЕЛЯРЧУК,
кандидат філологічних наук,
Василь ЧУМАК,
кандидат історичних наук.

Першому секретарю ЦК КП України товаришу Шелесту П. Ю.

ПРО ЗБОЧЕННЯ т. ПАВЛИЧКА Д. В. У ЛІТЕРАТУРНІЙ ТВОРЧОСТІ

Павличко Дмитро Васильович, народився у 1929 р. в с. Стопчатів, Косівського р-ну, Івано-Франківської обл., член КПРС з листопада 1954 р., нагороджений орденами Трудового Червоного Прапора і «Знак Пошани», в 1953 р. закінчив Львівський держуніверситет, після чого до 1956 р. навчався в аспірантурі на кафедрі української літератури цього ж університету, з 1951 р. по 1957 р. завідував відділом поезії журналу «Жовтень» в м.Львові, з 1957 р. по 1963 р. — на творчій роботі у Львові і з 1963 р. по 1965 р. — сценарист сценарної майстерні кіностудії в м. Києві. З 1965 р. — на творчій роботі, в тому числі з 1966 р. — секретар правління Спілки письменників України.

Перший вірш Павличка надрукований у 1951 р., а через два роки вийшла перша збірка поезій «Любов і ненависть». В наступні роки побачили світ книги віршів «Моя земля» (1955 р.), «Чорна нитка» (1958), «Бистрина» (1959). В своїх віршах Павличко викривав реакційну суть Ватікану і антинародну діяльність українських буржуазних націоналістів. Виступи Павличка з циклом антирелігійних віршів, підняття ним важливої громадсько-політичної теми забезпечили успіх поету.

Разом з тим поступово, поряд з хорошими, досить ідейними творами у Павличка почали виявлятися націоналістичні мотиви, які з часом дали змогу угледіти хибну систему його політичних поглядів.

1. Ідейні зриви Павличка особливо визначились у збірнику поезій «Правда кличе» (січень 1959 р.). В цій збірці в ряді віршів викривлена радянська дійсність. Правда, яку відстоював автор, виступала абстраговано, соціально і історично неконкретно. В ряді віршів автор відійшов від принципів пролетарського інтернаціоналізму, виступив проти надуманої насильницької русифікації, яка начебто проводиться на Україні.

Бюро Львівського обкому КПУ в лютому 1959 р., обговорюючи питання «Про видання збірки Павличка «Правда кличе», відмітило, що поява у збірці незрілих, ідейно-порочних віршів стала можливою тому, що «Павличко виявився недостатньо ідейно загартованим, за останній час зарозумівся в зв'язку з суцільним захвалюванням його творчості і тому не зміг правильно оцінити досягнуті великі успіхи у здійсненні ленінської національної політики в західних областях УРСР». Бюро обкому партії визнало випуск збірки «Правда кличе» серйозною помилкою, суворо попередило Павличка, але взяло до уваги визнання Павличком «припущених серйозних помилок в його творчості і його заяву про те, що він, як комуніст-поет, своїми новими творами виправить ці помилки».

Наступні книги віршів Павличка «Днина» (1960 р.), за яку він був удостоєний літературної премії ім. Островського, «На чатах» (1961 р.), «Пальмова віть» і «Жест Нерона» (1962), «Пелюстки і леза» (1964), поставлений за його сценарієм Київською кіностудією художній фільм «Сон» (1965) дали нові свідчення художньої обдарованості Павличка, але не продемонстрували належного зміцнення його партійного світогляду.

Як показало життя, Павличко не належно сприйняв критику його творчості з боку Львівського обкому партії. Подальші його зриви в літературній роботі і поведінка свідчать про поглиблення його ідейних збочень.

2. В 1967 році вийшла книга поезій Богдана-Ігоря Антонича «Пісня про незнищенність матерії», упорядкування якої, вступна стаття і примітки належать Павличку.

Б. І. Антонич (1909-1937), який жив у Львові в 30-х роках, написав ряд поезій у переважній більшості просякнутих містикою, песимізмом, ортодоксально-релігійними мотивами. Антонич сам маніфестував свою літературну позапартійність. В його творчості не знайшлося жодного доброго слова про соціалізм, яким жила переважна більшість українського народу, про революційну боротьбу трудящих Західної України, яка відбувалась на його очах. Зате цей поет «без політики» був єдиним українським поетом, який привітав перемогу генерала Франко в Іспанії. Він же в 1936 р. за свою книгу поезій «Книга лева» одержав нагороду «Українського католицького союзу» (реакційна, профашистська організація, якою фактично керував митрополит А. Шептицький).

Павличко ж у передмові до книги поезій Антонича намагається довести, що Антонич поет геніальний (а деякі критики, розвиваючи цю похвалу, навіть почали ставити Антонича поряд з Т. Г. Шевченком і П. Г. Тичиною), що творчість Антонича була вищою за його літературно-соціально-політичне середовище і повчальна саме в тому розумінні, що поет може залишатися над класовою боротьбою, не належати до жодного табору і бути істинним патріотом. По суті в своїй передмові Павличко проклямує гімн аполітизму і безідейності, виступає проти партійності та історизму — основних принципів нашої наукової методології у вивченні літературних явищ, ставить мистецьку дійсність над усе. Слід відмітити, що тими ж словами, що й Павличко, оцінює творчість Антонича запеклий націоналіст Кошелівець (редактор оунівського журналу «Сучасність», що видається в Мюнхені).

Всім відомі переказані М. Горьким ленінські слова про те, що ми не будемо гладити по голівці ворогів наших, а керуватимемося принципом — хто не з нами, той проти нас. Ця теза відбивається також у словах Маяковського — хто не співає з нами, той проти нас. Відомо також, що в той самє час, коли західноукраїнський пролетаріат у барикадних боях поливав кров'ю львівський брук, коли вирішувалося питання хто кого, Антонич у тому ж Львові оспівує інше — у вірші «Концерт» милувався соловейками, зозулями, квітами, зорями і світанком. Не написав він жодного слова протесту проти гнобителів. Більше того, Антонич привітав перемогу фашистів у Іспанії, коли чорні сили реакції подолали республіканців.

А Павличко в передмові до книги Антонича стверджує, що творчість Антонича перебувала в забутті тридцять років лише з вини «естетичної неграмотності архізаполітизованої критики» і що «вульгаризаторський підхід до вивчення літератури, що побюрократичному застосовує у вирішенні всіх мистецьких проблем страшну формулу «хто не з нами — той проти нас», перешкодив нашій літературній критиці догледіти Антонича»...

Останнім часом дехто не випадково пробиває у «класики» Є. Плужника і Свідзинського, які не могли, не вміли чи й не хотіли прийняти ідеї Жовтня, пафос будівництва соціалізму, а оспівували тишу, самотність, відстороненість від усього «минущого». З цих позицій також не випадково Павличко протягує і Антонича.

3. В 1968 р. вийшла книга Павличка «Гранослов», яка складається з поезій різного жанрового і тематичного характеру. Основний мотив, ідейно-емоціональна серцевина книги — любов до України, вірність материнській землі, її культурі, історичній славі. Всі ці почуття були б зрозумілі і прийняті, коли б автор подав їх з позицій сучасності. Але цього не трапилось. Павличко здебільшого звертається лише до минулого України. В книзі не знайти слів про партію, про радянську, соціалістичну Україну. Марно шукати також прославлення народної праці, поетичного зображення велетенських зусиль українських робітників, селян, трудової інтелігенції. Книга пройнята почуттям роздратованості, нетерпимості, а іноді безпросвітного суму і скорботи, коли йдеться (мається на увазі автором) про сьогоднішню Україну, її мовно-культурні проблеми.

На постановку питання про роль російської мови в житті народів СРСР, зафіксовану у Програмі КПРС, Павличко в книзі «Гранослов» реагує підступною формулою «двоязикі змії». На те, що українці вчаться російської мови і, навчившись, не лишають її для себе мертвою мовою, а в тій чи іншій мірі користуються нею, Павличко у вірші «В кабінеті Леніна» реагує інсинуаційним лементом — мовляв у нашій дійсності існує онук царського міністра внутрішніх справ Валуєва — гнобителя і ліквідатора української мови засобами держави і що наявна загроза вповзання душі цього онука «до нашого дому». Вчення, теорію Леніна про неминучість і прогресивність зближення мов і націй Павличко розцінює як ласкаве закидання сьогодні на українську мову «петлі шовкових теорій».

«Мовляв, нам зливатися, браття, пора!
Чим, — питаю, — водою чи кров'ю?
Чи Волзі потрібні води Дніпра?
Чи калинова кров заспіва під березовою корою?»

І хоч після цих рядків Павличко проголошує фрази про комунізм і Москву, націоналістична суть вірша не змінюється.

Відчуженістю, вигаданою небезпекою, що начебто загрожує українській мові, пройнятий вірш «Низькопоклонники». Ця ж тема присутня і у вірші «Слова», де Павличко фактично зводить наклеп на радянський лад, скаржачись, що з вини «демагогів» він, як поет, «поховав немало слів».

Варіацію подібних невдоволень знаходимо і у вірші «Молитва», в якому автор просить Т. Г. Шевченка дати сили перевішати «всіх вельмож» (?) і скинути з п'єдесталів не визначеним ним конкретно «ідолів» та «бурити казарми й каземати, де вимивають душу із душі». Викладені у цьому вірші погляди цілком відповідають замірам буржуазно-націоналістичного охвістя.

Не завжди Павличко так відкрито і не замасковано виявляє свої ідейні позиції і погляди, як у згаданих віршах книги «Гранослов». Частіше він вдається до певних підтекстів, натяків і недомовок, хоч тут Павличко не першовідкривач, бо нинішні «інтелектуали» від мистецтва і літератури для своїх «підтекстних ударів» саме і обирають форму історичних сюжетів, притч, байок, легенд, казок.

Тенденційно, в кривому дзеркалі своїх хворобливих уявлень про сучасність висвітлює Павличко тему рідної землі у вірші «Я древо твоє, Україно». Він оголошує себе «древом України», якому вчувається нависла над українською землею тінь «сокири і пили», і це збуджує в його серці почуття розпачу і розгубленості:

Я корінням найшов джерела —
Початки козацьких рік,
Та смокче журба, як омела,
Кров мою круглий рік.

Оплакуючи свою власну долю і долю нинішньої України, автор жодним словом не згадує, що на її «древі» виросли чудові плоди нового радянського життя і не «ножа холодок», не загроза «сокири і пили», не «омела» визначають тонус і зміст народної праці і боротьби, а гордий і звитяжний дух будівника нового світу.

У вірші «Манекени» вістря сарказму зовні нібито направлене проти міщанства, ліноців, байдужості, пасивності. Але підтекстно твір спрямований проти узагальнених керівників, які «гризуться за свої місця» і мріють потаємно, що колись стоятимуть на площах статуями.

Тема «начальства» піднята автором також у сатиричному вірші «Лежать у лісі валуни». Авторська фантазія перетворює валуни то на слонів, то на свиней. Але глузує автор не з свиней:

Колись начальство наказало,
Щоб окремішно від усіх
Для нього підсвинка на сало
Годовано було. На сміх
Позначили свинарки милі
Начальственним ім'ям свиню.
Отож — погладь її по рилі —
Яви пошану їй свою.
За це тебе й відзначать згодом —
А далі все піде само.
Твоїх заслуг перед народом
Уже й не перелічимо...

Така у нас справедливість: угоджай «начальству» — за це тебе відзначать і матимеш заслуги перед народом. Іншого висновку автор читачеві не пропонує.

Хибні і шкідливі думки Павличка читаються і у підтексті інших віршів «Гранослова» — Дерева, Цимбали, Аутодафе, Сковорода.

Отже, передмова Павличка до книги поезій Антонича, його книга «Гранослов» (а це останній твір поета) свідчать про серйозні збочення Павличка. Як у віршах, де автор відверто виявляє свої думки, так і у віршах, в яких він свої дійсні погляди заганяє у підтексті, Павличко відходить від марксистсько-ленінських принципів партійності, інтернаціоналізму, ідейності в літературі, правдивості у відображенні життя і скочується у болото націоналізму.

4. Все це підтверджується фактами неправильної поведінки Павличка.

У Чехословаччині видається журнал «Дружно вперед» — орган культурного союзу українських трудящих. У цьому журналі часто неправдиво висвітлювалося життя у ЧССР і СРСР, ставилися під сумнів досягнення України за роки радянської влади (як виявилося це не було випадковим, бо журнал під час останніх подій у Чехословаччині підтримував реакцію).

Павличко, перебуваючи в 1967 р. у Чехословаччині, погодився, щоб цей журнал надрукував деякі його вірші, але нічого іншого серед своїх віршів не знайшов, як вже згадувані «Манекени», «Я древо твоє, Україно» та інші, які також мають певне підтекстне звучання. Він же (комуніст і один з керівників Спілки письменників України) у зверненні до читачів цього журналу знайшов лише такі слова: «Як читач «Дружно вперед» щиро бажаю всім, хто читає цей часопис, щасливого натхнення і доброго здоров'я. Да буде прославлене українське слово, що несе правду поміж людьми».

Серед певної частини творчої інтелігенції міст Києва і Дніпропетровська останнім часом розповсюджується лист від імені «творчої молоді м. Дніпропетровська», в якому перекручено, з націоналістичних позицій висвітлюються окремі питання життя в м. Дніпропетровську, висловлюється обурення, що місцеві партійні органи дають відсіч націоналістичним вилазкам.

У Спілці письменників України дев'ять секретарів, але ця «творча молодь м. Дніпропетровська» адресує лист лише одному секретарю СПУ — саме Павличку (бо бачить в ньому, мабуть, свого однодумця).

В липні 1968 р. в м. Одесі на семінарі секретарів комсомольських організацій шкіл республіки виступали письменники. Дисонансом серед цих виступів був виступ Павличка, бо мав вигляд самореклами, Павличко прочитав на семінарі все той же свій вірш «Манекени». У товаристві письменників, які приїхали на семінар, він поводився нескромно, заявляв «я незалежний художник і сам собі цінитель», настирливо вихваляв твір Гончара «Собор», вважаючи його найкращим твором сучасності, висловлював упевненість, що історія розберется і визнає цей твір.

На об'єднаному засіданні Секретаріату і парткому СПУ у багатьох присутніх викликало обурення те, що, коли йшла мова про доцільність надання квартири одному з письменників і приймалося при цьому до уваги, що він брав участь у вітчизняній війні і мав поранення, Павличко вигукував: «До якого часу вони своїми пораненнями і участю у війні будуть спекулювати?».

Багато письменників в бесіді з нами вказали на помітність зв'язків і більшого знайомства Павличка з тими літераторами, які в тій чи іншій мірі виявляють націоналістичні настрої — І. Драчем, І. Дзюбою, Л. Костенко, В. Коржем.

Все це дає підстави зробити висновок про те, що і в своїй творчості і в поведінці Павличко став до деякої міри людиною, навколо якої гуртуються нездорові, націоналістично настроєні елементи як у середовищі СПУ, так і навколо неї.

В зв'язку з тим, що Павличко Д. В. не тільки не зробив належних висновків з попередження про ідейні збочення, але і поглибив їх, вважали б за необхідне розглянути питання про його партійну відповідальність.

Відгуки окремих письменників про Д. Павличка та окремі його вірші — додаються.

30 грудня 1968 р.
Підпис: І. Грушецький
Резолюція: До документу № 35/58
155/58
Д.С.
Викликав т. Павличка і т. Баша для бесіди.
Про наслідки бесіди доповів т. Шелесту (Підпис)
20.1.1969 р. Підпис нерозбірливий.

*І. С. Грушецький — тоді був головою Партійної комісії при ЦК Компартії України; П. Ю. Шелест — Перший секретар ЦК КП України.

P.S. Стилістика, орфографія та пунктуація цього документа збережені за оригіналом.

Фірма "НОРД АМ.ЛТД"

СТИЛЬ ЖИТТЯ ВИЗНАЧАЄ СТИЛЬ ОДЯГУ!

Адреса магазину:
м. Київ,
вул. Отто Шмідта, 26 б.
Проїзд:
автобус № 31
від станції метро
"Політехнічний інститут".
Телефон/факс:
(044) 244-75-40

**Вишуканий смак,
високу якість,
розумні ціни
пропонує
фірмовий магазин "НОРД".**

Відвідання "НОРДА" — поєднання ваших БАЖАНЬ з нашими МОЖЛИВОСТЯМИ.

Товари на будь-який смак!

ТОРОНТО-КИЇВ

ДО УВАГИ орендарів, підприємців, колективних підприємств

14—15 травня 1993 року Спілка орендарів і підприємців України проводить у Києві надзвичайний з'їзд орендарів та підприємців — відповідно до рішень конференції орендарів і підприємців від 30 березня ц. р.

Телефони для довідок: (044) 294-61-14, 290-53-46. Факс: (044) 294-77-10.

ФІРМА ПРИДБАЄ

шляхом взаємозаліку безготівкові рублеві кошти у Росії.

Тел. (044) 245-45-48.

Реалізуємо оптові партії австрійських автомагнітол «LEVIS».

Послуги посередника високо оплачуємо. Тел. у Дніпропетровську: (0562) 41-63-26.

The 1993 Freedom Support Act
Graduate Fellowship Program for Graduate Study

will provide scholarships for qualified students to enroll in graduate programs at US universities. Qualified students are invited to apply for the 1993 competition for fellowships which will begin in August 1993

Applications are invited for the Study of Law:
One-year Program leading to the degree of Master of Laws (LL.M.)

Applications are also invited for the following programs:

Business Administration: One-year, non-degree Program; Two-year Program leading to the degree of Masters of Business Administration (M.B.A.)
Economics: One-year, non-degree Program; Two-year Program leading to the degree of Master of Arts (M.A.)
Education Administration: One-year, non-degree Program; Two-year Program leading to the degree of Master of Education Administration (M.E.A.)
Public Administration: One-year, non-degree Program; One-year Program leading to the degree of Master of Arts (M.A.) or Masters of Public Administration (M.P.A.)
Public Policy: One-year, non-degree Program

Applications may be obtained from and must be returned to the student advising center or representative office listed below by May 10, 1993:

252030 Київ-30, вулиця Богдана Хмельницького, 10, кв.59, Українська правнича фундація. Тел.: (044) 224-3518.

252601 Київ-17, Володимирська вулиця, 60, КДУ, кімн.218, ACCELS. Тел.: (044) 225-7182.

ШАНОВНІ КЕРІВНИКИ ОРЕНДНИХ ПІДПРИЄМСТВ!

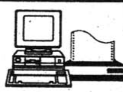
Просимо надіслати впродовж трьох днів до Спілки орендарів і підприємців України економічні показники підприємства (до і після переходу на оренду) за довільною формою і передбачивши такі показники:

показники	за станом	
	до переходу на оренду	на 1.01.93 р.
Обсяг виробництва (в натуральних показниках)		
Продуктивність праці		
Чисельність працюючих		
Балансова вартість основних фондів		
Використання прибутку, який залишається в розпорядженні підприємства, на фонд споживання		
Нова продукція, яку освоїло підприємство за час оренди (в натуральних показниках)		

Адреса Спілки: 252010, Київ, Суворова, 19-А.

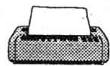
ФИРМА «ГЕКАТА»

Оптовая продажа товаров народного потребления и оргтехники.

***Тел. 263-52-43
263-10-98
263-13-69***

Перша Українська конференція
"ЄДИНЕ ЕКОНОМІЧНЕ СПІВТОВАРИСТВО. ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ДІЛОВИХ ВІДНОСИН".
12-14 травня 1993 року
м. Київ
тел. 268-23-44

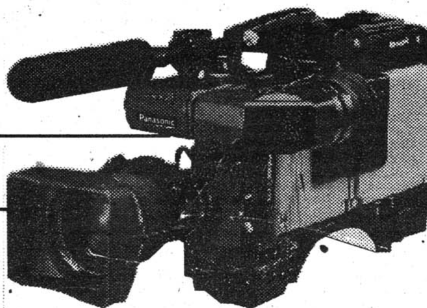
Спонсори:
"Оранта" /Укрдержстрах/
тел. 293-45-12
АКБ "Авань"
тел. 294-96-91
СФІТ "Премiор"
тел. 417-31-26
Корпорація "РОВВКС"
тел. 227-00-59

фірма "Каскад"
тел. /044/ 269-66-24

ПРОФЕССИОНАЛЬНАЯ ВИДЕОТЕХНИКА

ВИДЕООБОРУДОВАНИЕ ПРОФЕССИОНАЛЬНОГО И ВЕЩАТЕЛЬНОГО КАЧЕСТВА
Студийные съемочные и монтажные комплексы
Оборудование форматов SVHS, MII, Betacam SP, Betacam 2000 PRO и D-3
Рабочие станции компьютерной анимации

WESCOM, Inc.

Украина, 310046
Харьков, ул.Пожарского 2/10
Тел. (0572) 94-76-01, 94-15-42
93-40-75
Факс (0572) 94-16-58, 94-35-73

ПОЛНАЯ ДВУХЛЕТНЯЯ ГАРАНТИЯ НА ВСЕ ВИДЫ ОБОРУДОВАНИЯ, ДОСТАВКА И УСТАНОВКА

ФІРМА «3-КОМ» ПРОПОНУЄ ЗА КАРБОВАНЦІ КОМБІНОВАНІ ДЕРЕВООБРОБНІ ВЕРСТАТИ ВИРОБНИЦТВА БОЛГАРІЇ:

малогабаритні (фугування, свердлування, циркуляр);
триопераційні (фугування, рейсмус, свердлування);
чотириопераційні (абрихт, фугування, рейсмус, свердлування, циркуляр);
п'ятиопераційні (фугування, рейсмус, свердлування, фрезерування, кругорозпилення).

Київ, тел. (044) 220-83-71, (044) 220-96-97, (044) 227-54-27.

ГАРАНТОМ СТАЄ «ТУРБОТА»

Щоб полегшити матеріальне становище ветеранів війни і праці, інвалідів, багатодітних сімей, чорнобильців, у Миколаєві розпорядженням представника Президента в області Анатолія Кінаха створено державне госпрозрахункове торговельне об'єднання для обслуговування так званого пільгового контингенту. Воно, об'єднання, має гарантувати громадянам з низькими доходами бодай мінімальний рівень соціального захисту, не допустити, щоб люди голодували, ставали жебраками.

А до цього, власне, йшлося. Аналіз, проведений спеціалістами держадміністрації, численні листи-скарги до місцевих органів влади, зустрічі керівників владних структур з людьми засвідчували: підприємства торгівлі по обслуговуванню найменш захищених в соціальному плані громадян з своїми завданнями, м'яко кажучи, не справляються. В спеціалізованих магазинах часто-густо немає необхідного асортименту товарів. А ціни на ті, що є, нічим не різняться від цін у звичайних магазинах, буває, що й перевищують їх. За умов комерціалізації торгівлі якось протистояти цьому вкрай важко, майже неможливо. Бо власникові невигідно знаходити й реалізувати дешеві товари, адже він волів мати прибуток — і якнайвищий.

Більше того, не дивлячись на розпорядження зберігати профіль магазинів, які обслуговують пільговий контингент (а таких у Миколаєві досі було понад три десятки), дехто прагне взагалі згор-

Соціальний зріз

нути соціальну спрямованість цих підприємств торгівлі. Он навіть депутат міськради В. Борович, директор торговельно-промислової компанії «Галант», один з магазинів якої реалізовував товари за соціально низькими цінами, нещодавно офіційно заявив: компанія не буде надалі займатися отим благодійництвом. Що ж, можна, вочевидь, говорити про моральні якості таких керівників, та факт залишається фактом: сфера матеріального захисту людей, що потрапили у злигодні, звужується.

Саме виходячи з цього й прийнято вищезазначене розпорядження представника Президента. Централізована державна торгівельна структура, що дістала назву «Турбота» (за однойменною раніше розробленою комплексною програмою), вже на стадії створення визначила для себе такі головні напрямки діяльності: забезпечувати магазини, що входять до її складу, необхідним асортиментом продовольчих та промислових товарів; у межах, обумовлених законодавством, впливати на формування цін; вивчати попит і замовляти на підприємствах області продукцію для пільгового контингенту за зниженими цінами; контролювати розподіл товарів між магазинами, справедливу реалізацію. Власником магазинів, що увійшли до «Турботи», залишається міськрада, що за умов приватизації торгівлі дасть змогу зберегти їх соціальну спрямованість.

Постають запитання: а чи зможуть оті спеціалізовані магазини вижити за умов ринкових стосунків? Чи не збанкрутують без підвищення цін? Аби цього не сталося, таким торгівельним підприємствам передбачено ряд пільг: по оподаткуванню, платежам за оборотні кошти, наданню кредитів, по забезпеченню транспортом, пальним, складськими приміщеннями тощо. Все це в змозі вирішити міська Рада народних депутатів.

Ще така суттєва деталь: в об'єднанні «Турбота» можуть працювати лише люди милосердні, ті, які справді здатні матеріально допомогти малоімущим. Тому вирішено провести атестацію кадрів. Цілком ймовірно, що декому доведеться змінити місце роботи, а декому — перенавчатися на кафедрі перепідготовки керівників комерціалізованих підприємств торгівлі, що створена в Миколаєві при одному з інститутів.

Миколаївська «Турбота» лише народжується, про її реальну віддачу говорити рано. Та, безперечно, крок у напрямку соціального захисту малоімущих тут зроблено.

Георгій ВОРОТНЮК.

Миколаїв.

Футбол

5:0, 6:0... ЧИ БУДЕ БІЛЬШЕ?

Чемпіонат країни з футболу серед команд вищої ліги, 22 тур.

«Металіст» — «Шахтар» — 1:3. 9000 глядачів. Голи: Колісник (62) — у господарів; Ателькін (7, 69), Матвеєв (28) — у гостей.

«Динамо» — «Верес» — 6:0. 6200 глядачів. Голи: Мізін (5, 55), Ребров (45), Зав'ялов (58), Шматоваленко (61), Лужний (70).

На 25-й хвилині Леоненко («Динамо») не реалізував пенальті. На 38-й хвилині Черних («Верес») вилучений з поля.

«Таврія» — «Кривбас» — 5:0. 1100 глядачів. Голи: Шевченко (14), Шейхаметов (26, 52, з пенальті), Гайдаш (50, 70).

«Торпедо» — «Металург» — 1:3. 7000 глядачів. Голи: Ралюченко (57, з пенальті) — у господарів; Головань (2), Гуральський (3), Горячилов (23) — у гостей.

«Дніпро» — «Нива» — 3:1. 5500 глядачів. Голи: Максимов (24), Беженар (35), Похлебаєв (46) — у господарів; Бабій (89) — у гостей.

«Зоря-МАЛС» — «Карпати» — 2:0. 5000 глядачів. Голи: Гусейнов (6), Севідов (76, з пенальті).

«Кремінь» — «Буковина» — 0:0. 10500 глядачів.

«Чорноморець» — «Волинь» — 3:1. 1200 глядачів. Голи: Гусєв (18, з пенальті), Парахневич (38), Щербаков (59) — у господарів; Федецький (77, з пенальті) — у гостей.

	В	Н	П	М	О
Дніпро	14	5	3	42—16	33
Динамо	12	7	3	36—10	31
Шахтар	9	10	3	33—19	28
Чорноморець	12	3	7	30—24	27
Металіст	10	5	7	30—23	25
Металург	8	6	8	28—26	22
Таврія	9	3	10	21—22	21
Буковина	8	5	9	21—21	21
Карпати	6	9	6	23—23	21
Волинь	8	4	10	26—37	20
Кремінь	6	7	9	14—28	19
Кривбас	6	6	10	19—33	18
Зоря-МАЛС	7	3	12	19—33	17
Верес	6	5	11	18—33	17
Нива	5	5	12	14—19	15
Торпедо	5	5	11	19—26	15

За матчами у цьому турі спостерігало 45500 глядачів. Забито 29 м'ячів. Серед бомбардирів лідирують: Гусєв («Чорноморець») — 11 м'ячів, Колісник («Металіст») — 10, Матвеєв («Шахтар») — 9.

До матчу Україна — Ізраїль

ОДЕСА В ЧЕКАННІ

Минулої суботи національна футбольна команда України зібралася на тренувальній базі одеського «Чорноморця». Усі гравці, за винятком травмованого київського динамівця Сергія Ковальця (він не приїхав до Одеси), готові до товариського матчу з національною збірною Ізраїлю.

— Мені подобається бойовий настрій в колективі,— сказав один з тренерів збірної Леонід Ткаченко.— Більшість хлопців у хорошій формі, доброму гуморі, і це дає надію, що результат сьогоднішньої зустрічі для нас буде приємним...

Втім, головний тренер збірної України Олег Базилевич був дещо стурбований настроєм окремих гравців. Скажімо, киянин Віктор Леоненко, розповідаючи колегам по збірній про зимову зустріч київського «Динамо» з ізраїльтянами, оцінив суперника не дуже високо. Хоча кияни, до речі, програли тоді — 0:2. Базилевич зовсім іншої думки: команда Ізраїлю сильна і кваліфікована. В цьому нещодавно переконалася й збірна Росії, яка зіграла в Тель-Авіві з господарями внічию.

Отже, сьогодні о 18.30 розпочнеться матч, який викличе інтерес не тільки в Україні.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Одеса.

Перша ліга

СТЕРЕЖІТЬСЯ АУТСАЙДЕРІВ

РЕЗУЛЬТАТИ МАТЧІВ 29 ТУРУ. «Артанія» — «Прикарпаття» — 3:0, СК «Одеса» — «Приладист» — 3:1, «Кристал» — «Рось» — 2:1, «Темп» — «Динамо-2» — 2:1, «Поліграфтехніка» — «Нива» — 0:1, «Шахтар» — «Поділля» — 1:1, «Хімік» — «Десна» — 2:0, «Сталь» — «Автомобіліст» — 1:0, «Ворскла» — «Закарпаття» — 0:2, «Нафтовик» — «Скала» — 4:1.

До несподіваних можна віднести результати матчів в Очакові і Полтаві, де команди з лідируючої групи поступилися явним аутсайдерам. І якщо «Прикарпаття» виступало в гостях, то «Ворсклі» не допомогли і рідні стіни.

Інші лідери зробили впевнений крок уперед. У «Ниви», яка очолює таблицю, 41 очко. По 39 очок набрали «Темп» і «Нафтовик», у «Прикарпаття» залишилось 36 очок. «Ворскла» і «Норд-Ам-Поділля» мають по 32 очка, «Евіс» і СК «Одеса» по 31.

Матчі 30 туру будуть гратися 28 квітня.

Перехідна ліга

В ГОСТЯХ, ЯК ВДОМА

Результати матчів 22 туру. «Авангард» — «Електрон» — гру перенесено, «Промінь» — «Нафтохімік» — 0:2, «Фетровик» (Хуст) — «Океан» — 0:1, «Лисоня» — «Торпедо» — 0:1, «Олімпік» — «Динамо» — 0:1, «Нива-Борисфен» — «Прометей» — (Дніпродзержинськ) — 2:1, «Море» — «Антрацит» — 0:1, «Фрунзенець» — «Прометей» (Шахтарськ) — 0:0, «Шахтар» — «Гірник» — 0:1.

Зверніть увагу: лише футболісти Миронівки зуміли перемогти на своєму полі одного з аутсайдерів і «Фрунзенець» спромігся відібрати лише очко у команди з Шахтарська.

Отже, лідер у цій лізі не змінився. Луганське «Динамо» має 33 очка, по 32 — у «Антрацита» і «Нафтохіміка», 29 — у «Ниви-Борисфен», 25 — у «Фрунзенця», по 24 — у «Прометея» з Шахтарська і «Океана».

ГОЛОС УКРАЇНИ

ЗАСНОВНИК — ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ з 1 січня 1991 року.

Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (в. о. заст. головного редактора), А ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), І. ГРУШКО, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, Б. СИДОРЕНКО (заст. головного редактора), А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

С. ПОРАДЮК (в. о. відповідального секретаря).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-89-61; 441-89-46; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.

⊙ Рукописів не повертаємо.

⊙ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

☆ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.

☆ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Індекс 60955.

Загальний тираж 818583

Комбінат друку видавництва «Преса України».

252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.

1 2 3 4 5 6 7 8 9

Зам. 0311075.